

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2022. F. 146/6.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2022. május hó 16. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért **300.000 Ft, azaz (háromszázezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújta.**

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás alá vont ügyvéd ellen a kerületi bíróság bírója tett bejelentést, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd összeférhetlenségi szabályba ütköző képviseleti tevékenységét.

A bejelentés alapján az előzetes vizsgálatot a vezető fegyelmi biztos elrendelte. Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyre vonatkozó érdemi álláspontját tartalmazó nyilatkozatát előterjesztette, és iratokat csatolt.

A fegyelmi biztos a vizsgálati eljárás eredményeként fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd terhére róttá, hogy ugyanazon hagyaték tárgyában egymást követően megbízást fogadott el az ellenérdekű felektől, illetve a megbízás teljesítése körében olyan adatokat közölt a bírósággal, melyet korábbi megbízójától, a vele kötött megbízás során tudott meg, amely magatartásával az eljárás alá vont ügyvéd 2 rendbeli folytatólagos szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A tényállás:

T.G. nagymamája, L.J. végrendelete alapján megörökölte a [...] sz. alatti ingatlant. A hagyaték részét képezte továbbá egy előtakarékosági betétszámla, amely póthagyatéki eljárás keretében részben a végrendeleti örökösök, részben a törvényes örökösök részére került átadásra, így F.L. (az örökhangó gyermeke, és T.G. édesapjának testvére) 1/4 részben megörökölte az ezen a betéti bankszámla számon lévő egyenleg összegét.

T.G. 2019. június 17. napján megbízást adott eljárás alá vont ügyvédnek, hogy néhai nagymamája hagyatékával összefüggésben F.L-t kutassa fel, és a bank betéti számláján lévő örökrésze vonatkozásában kíséreljen meg egy lemondó nyilatkozatot aláírni F.L-lel.

T.G. képviseletében az eljárás alá vont ügyvéd bejelentést tett a rendőrségen, amely alapján nyert információk eredményeként F.L-t megtalálták. F.L-lel 2019. július 13. napján az eljárás alá vont ügyvéd aláíratott egy olyan nyilatkozatot, amelyben F.L. lemondott az előtakarékosági számláról T.G. javára. Az eljárás alá vont ügyvéd megbízása ekként, annak teljesítésével megszűnt.

2020. június 17. napján F.L. megbízást adott az eljárás alá vont ügyvédnek „az örökgyó által 2006. január 31. napján kelt végrendelet alapján kötelesrész iránti eljárásokban és az örökösökkel történő egyeztetések során teljes körű jogi képviselet ellátására.”

A megbízás időtartamaként az alábbiak kerültek rögzítésre: „Jelen tényvázlat, megbízási szerződés aláírásától az elsőfokú ítélet meghozataláig tart.”

A megbízási díj vonatkozásában a szerződés az alábbiakat tartalmazta:

„Keresetlevél elkészítésének díja 250.000.-Ft. + Áfa, azaz kettőszázötvenezer forint + Áfa, amely nem foglalja magában az ügyvédi tanácsadás és értelmezés díját.

A peres eljárást megelőzően és annak során további beadványok, levelek elkészítésének és az egyes tárgyalásokra történő részvétel díja 25.000.-Ft. + Áfa/óra, azaz huszonötezer forint + Áfa/óra.

Az egyes megbízási díjak a számla kiállításának napján esedékesek.”

A megbízási szerződés aláírásával egyidejűleg adott meghatalmazás a következőket tartalmazta:

„Alulírott F.L. (...) meghatalmazom (...) az eljárás alá vont ügyvédet, hogy az örökgyó által 2006. január 31. napján kelt végrendelet alapján kötelesrész iránti eljárásokban és az örökösökkel történő egyeztetések során helyettem és nevemben eljárva (...) teljes jogkörrel képviseljen, tárgyaljon, jognyilatkozatot tegyen, beadványokat készítsen és ezeket a képviseletemben aláírja, valamint okiratokat szerkesszen és ezeket ügyvédi ellenjegyzéssel lássa el, okiratokba betekintszen és azokról szükség szerint másolatot készítsen, továbbá a keletkezett hivatalos iratokat átvegye.”

Ezzel egyidejűleg – figyelemmel arra, hogy a megbízó, F.L. bankszámlával nem rendelkezett – az eljárás alá vont ügyvéd letéti szerződést is készített arra az esetre, ha a felszólítás eredményeként T.G. teljesítene F.L. részére.

A megbízás felvételekor F.L.-lél történt személyes egyeztetésen jelen volt T.G. is, akinek a jelenlétében F.L. hosszasan beszélt az eljárás alá vont ügyvédnek korábbi életviteléről, és az örökgyóval fennálló kapcsolatáról.

E megbízás és meghatalmazás alapján az eljárás alá vont ügyvéd kötelesrész megfizetése iránti igényt, fizetési felszólítást intézett T.G. édesapjához. T.G. édesapja a felszólítás kézhezvételét követően telefonon közölte az eljárás alá vont ügyvéddel, hogy sem F.L.-lél, sem fiával nem kíván semmilyen egyeztetést folytatni. F.L. az eredménytelen felszólítást követően azzal kívánta megbízni az eljárás alá vont ügyvédet, hogy T.G.-vel szemben érvényesítsen igényt. Ezt a megbízást az eljárás alá vont ügyvéd – érdekösszeütközés miatt – nem vállalta, azt ajánlotta F.L.-nek, hogy forduljon másik ügyvédhez. Az eljárás alá vont ügyvéd 2020. június 25. napján a 2020. június 17. napján kapott ügyvédi megbízást 15 napos felmondási idővel felmondta.

F.L. a kötelesrész iránti követelésének megfizetése iránt peres eljárást kezdeményezett T.G.-vel szemben. T.G. 2020. szeptember 14. napján megbízást adott az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy a bíróságon egyezségkötési megállapodás létrejötte érdekében teljes jogkörrel képviselje. A megbízást 2020. október 19. napján a peres eljárásban történő teljeskörű képviseletre kiterjesztette. Az eljárás alá vont ügyvéd egyezségi megállapodást készített a felek között 2020. október 05. napján, azonban az aláírásra nem került, így a perben 2020. október 20. napján érdemi ellenkérelmet, 2021. január 29. napján viszontválaszt nyújtott be T.G. képviseletében. Az alperes képviseletében benyújtott iratokban az eljárás alá vont ügyvéd olyan adatokat is közölt az eljáró bírósággal, melyeket F.L. a részére adott korábbi megbízása során hozott a tudomására, ezekben a beadványokban az eljárás alá vont ügyvéd maga is akként jelölte meg e tények forrását, hogy azokat F.L. akkor mondta el neki, amikor megbízást adott részére.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata:

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati eljárásban érkezett észrevételeiben a fegyelmi felelősségét vitatta, az eljárás megszüntetését kérte.

Beadványában kifejtett álláspontja szerint F.L. és T.G. között sokáig nem volt érdekellentét, F.L. T.G.-vel szemben nem kívánt igényt érvényesíteni, amikor ennek lehetősége felmerült, a F.L.-l el kötött megbízást megszüntette, majd T.G.-vel arra kötött új megbízást, hogy a felek közötti egyezség megkötését előmozdítsa, erre azonban végül nem volt lehetőség, és ezért érdemben is el kellett látnia a perbeli képviselőt.

Hivatkozott arra, hogy az Üttv. 10. § (1) bekezdése és a 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) 3.2. pontja alapján nem terhelte titoktartási kötelezettség F.L. vonatkozásában, mivel a javára végzett ügyvédi tevékenység során szerzett tőle tudomást a perben bejelentett tényekről, és az eljáró bírósággal is csak olyan tényeket közölt, amelyekről a F.L. által elmondottak révén szerzett tudomást, és amelyek a perbeli álláspontjuk szempontjából meghatározó jelentőséggel bírtak. Hivatkozott arra is, hogy ezek az információk T.G. jelenlétében hangoztak el, arról így neki is tudomása volt. Hivatkozott továbbá arra is, hogy F.L.-től nem kellett hozzájárulást kérnie ahhoz, hogy T.G. perbeli képviselőt ellássa, mivel T.G. volt a legelső megbízója, így az Üttv. 20. § (4) bekezdése szempontjából ő minősül korábbi megbízónak, F.L.-nek pedig ekkor már volt saját jogi képviselője. Azt az eljárást alá vont ügyvéd is elismerte, hogy az egyes ügyek egymással összefüggtek. Beadványa mellékleteként csatolta az ügyre vonatkozó iratait, köztük a folyamatban volt peres eljárásban T.G. képviselőtében benyújtott beadványokat is. A 2022. április 27-én érkezett beadványában az eljárás alá vont ügyvéd továbbra is hivatkozott a korábbi védekezésére, megerősítette azon álláspontját, hogy F.L. megbízása nem szólt a T.G.-vel szembeni igényérvényesítésre, amit alátámaszt az is, hogy csak id. T.G. részére írt felszólító levelet, amikor pedig a megbízó arra akarta utasítani, hogy T.G.-vel szemben is járjon el, a megbízást felmondta. Álláspontja szerint, mivel F.L.-től nem vállalt megbízást T.G.-vel szemben, így amikor T.G. perbeli képviselőt elvállalta F.L.-l szemben, nem is kerülhetett összeütközésbe F.L.-l. A terhére rótt titoktartási kötelezettség megsértésével kapcsolatban továbbra is az Üttv. 10. § (1) bekezdésére hivatkozott, mint olyan szabályra, amely mentesítette őt a titok megtartásának kötelezettsége alól, továbbá hivatkozott arra is, hogy az ÜESZ 3.2. pontja szerint a felek egyező tényelődása tekintetében sem terhelte titoktartási kötelezettség. Nem terhelte továbbá azért sem, mert F.L. a lakcíme tekintetében megtévesztette őt, mert nem a lakcímkártyájába bejegyzett lakcímen tartózkodott ténylegesen, ezért az ÜESZ 3.3. pontja alapján sem állt fenn titoktartási kötelezettsége. A fegyelmi tárgyaláson tett nyilatkozatában az eljárás alá vont ügyvéd lényegében a korábban írásban tett nyilatkozatait fenntartotta.

---***---

A bejelentő a 2019. október 25-én érkezett bejelentésében előadta, miszerint az előtte folyamatban lévő peres eljárásban azt észlelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd, mint alperesi képviselő 2020. június 17-én megbízási szerződést kötött a felperessel a per tárgyát képező hagyatéokra vonatkozó kötelezés iránti igény érvényesítésére, majd ezt a megbízást felmondta, és 2020. október 19-én megbízási szerződés kötött az alperessel a felperessel szemben történő perbeli képviselő ellátására, és a perben eljárva, a felperes – korábbi ügyfele – keresetének elutasítását kérte. A bejelentő álláspontja szerint, mivel a felperes a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem járult hozzá az alperesi jogi képviselő alperes általi megbízásához, ilyen megkeresést nem is kapott, így felmerül az Üttv. szerinti összeférhetlenségi szabályokba ütköző ügyvállalás gyanúja. A bejelentés kitér továbbá arra is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd, mint alperesi jogi képviselő több alkalommal közölt a bírósággal olyan, a per érdemére nem tartozó adatokat, amelyeket az alperesi jogi képviselő saját előadása szerint a felperes akkor közölt vele, amikor még megbízási jogviszony állt fenn közöttük. A bejelentő beadványa mellékleteként csatolta a perben előterjesztett keresetlevelet, írásbeli ellenkérelmet és mellékleteit, a perben beadott válasziratot és viszontválaszt, és azok mellékleteit, valamint a 19. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvet.

Tanúként hallgatta meg a fegyelmi tanács T.G.-t, aki a tárgyaláson elmondta, hogy F.L. a nagymamája elsősülött fia, aki alvilági életet élt, ezért nem is tartottak vele kapcsolatot évek óta, ezért kérte az eljárás alá vont ügyvéd segítségét, hogy megtalálja. Elmondta, hogy a nagymamája neheztelt rá erkölcsstelen életmódja miatt, továbbá, mert nem tartotta vele a kapcsolatot, és sok gyereke is van, azokkal sem tartja a kapcsolatot.

Elmondta, hogy volt egy megbeszélés az eljárás alá vont ügyvéd irodájában, ahol F.L. és ő is ott voltak, amikor F.L. részletesen elmesélte az életét, és ahol nagyon sok minden elhangzott, és megbízást is adott az eljárás alá vont ügyvédnek.

Elmondta azt is, hogy F.L. vele szemben ekkor még nem, csak az édesapjával szemben szeretett volna igényt érvényesíteni. Elmondta a tanú azt is, hogy minden információt F.L.-ről tőle magától tudott meg, nem volt olyan, amit csak az eljárás alá vont ügyvédnek mondott volna el, és ezt ő az eljárás alá vont ügyvédtől tudta volna meg.

Elmondta, hogy az ügyvédet ő ajánlotta F.L.-nek, figyelemmel arra is, hogy az volt az ígérete, hogy leírja, hogy vele szemben nem akar igényt érvényesíteni, aláírja az erre vonatkozó lemondó nyilatkozatot. Megerősítette továbbá, hogy a perben beadott iratok tartalmát az eljárás alá vont ügyvéd beadás előtt vele egyeztette.

A fentiekben hivatkozott előadásokon túl a Fegyelmi Tanács rendelkezésére álltak az ügy megítélése és a tényállás megállapítása szempontjából releváns, alábbi okiratok is: a T.G. és az eljárás alá vont ügyvéd között 2019. június 17. napján kelt megbízási szerződés, a 2020. június 17. napján F.L. és az eljárás alá vont ügyvéd között létrejött megbízási szerződés, a megbízási szerződés aláírásával egyidejűleg adott meghatalmazás és ügyvéd letéti szerződés, a 2020. június 25. napján kelt, a 2020. június 17. napján kapott ügyvédi megbízást 15 napos felmondási idővel felmondó nyilatkozat, a T.G. és az eljárás alá vont ügyvéd között 2020. szeptember 14. napján létrejött megbízás, és annak 2020. október 19. napján kelt kiegészítése, a 2020. október 20. napján kelt érdemi ellenkérelem, a 2021. január 29. napján kelt viszontválasz, a bíróság tárgyalási jegyzőkönyve és ítélete, a törvényszék másodfokú ítélete.

A Fegyelmi Tanács rendelkezésére állt továbbá a Budapesti Ügyvédi Kamara Elnökének állásfoglalása, amely rögzítette, hogy az Összeférhetlenségi Bizottság álláspontja szerint a 2020. június 17. napján létrejött, F.L. képviseletére vonatkozó ügyvállalás formailag mindenképpen az eljárás alá vont ügyvéd volt ügyfelével szembeni ügyvállalásnak minősül, majd a T.G.-vel a F.L.-lel szembeni perbeli képviselet ellátására létrejött megbízás – a korábbi megbízó hozzájárulásának hiányában – ugyancsak beleütközik az Üttv. 20. § (4) bekezdésébe, ugyanis az Üttv.-nek nincs olyan rendelkezése, mely a 20. § (4) bekezdésében írtakon túl a korlátozás alól felmentésre adna lehetőséget.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végindítványában hivatkozott arra, hogy az ügy megítélése szempontjából jelentőséggel bíró körülmény derült ki a tárgyaláson, miszerint a megbízás felvételekor és a periratokban az eljárás alá vont ügyvéd által saját tudomásszerzésként feltüntetett tényekről történt tudomásszerzéskor T.G. mindvégig jelen volt. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a megbízás csak kifejezetten T.G.-vel szembeni igényérvényesítésre vonatkozott, bár ez a megbízási szerződésből nem derül ki. Előadta, hogy a fentiek ellenére az ügyet az összeférhetetlen ügyvállalás és ügyvédi titok megtartása szempontjából szigorúan kell megítélni, továbbá nem látta a jelen ügyben megvalósulni az Üttv. szerinti kivételeket. Álláspontja szerint az Üttv. 20. § (4) bekezdésének az eljárás alá vont ügyvéd részéről történt téves értelmezéséről van szó jelen ügyben, és ebből fakad az ügy problematikája. Előadta, hogy ugyanakkor az sem vitatható el, hogy az eljárás alá vont ügyvéd körülmények között, jó szándékkal járt el, nem szándékolta alakította ki ezt a helyzetet, de formálisan is nagyobb odafigyelést kellett volna tanúsítania. Álláspontja szerint mind az összeférhetetlen ügyvállalás, mind a titoksértés megvalósult az eljárás alá vont ügyvéd magatartásával, mert kifejezetten úgy nyilatkozott a viszontválaszban, hogy az ő közvetlen tudomására jutottak a periratában megjelölt, az ellenérdekű féltől származó információk, és ennek a bírósággal történő közlése nem megengedhető. Indítványozta, hogy a tárgyaláson feltárt körülményeket is vegye figyelembe a Fegyelmi Tanács, és bár súlyos a védett jogi tárgy, de az ügy tárgyi súlyára is tekintettel megrovás fegyelmi büntetést indítványozott, továbbá indítványozta az eljárás alá vont ügyvédnek az eljárási költségek megtérítésére történő kötelezését is.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd záró nyilatkozatában az eljárás megszüntetését indítványozta, továbbra is arra hivatkozott, hogy az Üttv. 20. § (4) bekezdés rendelkezése a korábbi ügyféllel szemben irányadó kivételszabály, mely szerint, ha a korábbi ügyfél hozzájárul, akkor nincs akadálya a megbízás létesítésének. Előadta, hogy az eljárás tárgyát képező ügyben T.G. volt a korábbi ügyfél, aki hozzájárult megbízáshoz. Hivatkozott arra is, hogy a titoksértés körében a kivételszabály körébe tartozó titkot tárta fel, azokra pedig a felek előadása egyező volt, amit az elsőfokú bíróság ítélete is megerősít.

Erre tekintettel nem sértette meg az Üttv. és kamarai szabályzat előírásait, az ügy komplex volt ugyan, de az Üttv. és a szabályzat keretei között járt el.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett indítványt – az alkalmazandó büntetésre tett indítvány kivételével – megalapozottnak találta.

Figyelemmel arra, hogy a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint kifogásolt tevékenységet az eljárás alá vont ügyvéd 2019. június 17. napját követően fejtette ki, ezért azt anyagi jogi szempontból az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.), illetőleg az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló jelenleg is hatályos 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) rendelkezései szerint kellett vizsgálni.

A fegyelmi tanács a tényállást a bizonyítékok egybevetésével, elsősorban a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg, figyelemmel arra, hogy a tények tekintetében az eljárás alá vont ügyvéd is az okiratokkal egyező előadást tett, védekezése elsősorban a tényeknek a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban megjelöltektől eltérő jogi megítélésére vonatkozott.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 9. § (1) és (2) bekezdése értelmében:

(1) Ügyvédi titoknak minősül minden olyan tény, információ és adat, amelyről az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenysége gyakorlása során szerzett tudomást.

(2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles az ügyvédi titkot megtartani. E titoktartási kötelezettség kiterjed az ügyvédi titkot tartalmazó iratra vagy más adathordozóra is.

Az Üttv. 20. § (1) bekezdése szerint: Az ügyvéd nem vállalhatja ügyvédi tevékenység végzését olyan ügyfelek számára, akiknek az érdekei egymással ütköznek, továbbá akkor sem, ha az ügyfél érdekei az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel összeütköznek. E tilalom akkor is alkalmazandó, ha az érdekek jövőbeli összeütközése előrelátható.

Az Üttv. 20. § (4) bekezdése értelmében: Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem folytathat olyan ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez - a tájékoztatását követően - hozzájárult.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 4.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosultnak kiemelt figyelmet kell fordítania arra, hogy munkája során még a látszata se merülhessen fel az Üttv. szerinti összeférhetetlenség bármely formájának. A 3.7. pont értelmében az ügyvédi titokról rendelkezni az ügyfél jogosult. A 3.8. értelmében pedig a titoktartás alól felmentést az adhat, aki a titokról rendelkezni jogosult. Ha több jogosult van, - a jogosultak eltérő megállapodása hiányában - a felmentést mindenkinek meg kell adnia.

A fegyelmi tanácsnak mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette-e az Üttv. 20. § (4) bekezdését, azaz történt-e részéről olyan ügyvállalás, amelynek kapcsán összeütközésbe került korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével. A fegyelmi tanács ebben a körben azt állapította meg, hogy T.G. tudott arról, hogy F.L.-lrel az eljárás alá vont ügyvéd milyen tartalmú megbízást kötött, az eljárás alá vont ügyvédet ő maga ajánlotta F.L. számára, így T.G. részéről a hozzájárulás a lefolytatott bizonyítás alapján megadottnak tekinthető volt. A rendelkezésre álló okiratok tartalmával szemben az eljárás alá vont ügyvéd nem tudta bizonyítani azon állítását, hogy a F.L.-lrel létrejött megbízás kizárólag az id. T.G.-vel szembeni eljárásra vonatkozott volna, ugyanis a megbízási szerződés és a meghatalmazás szerint is a megbízás tárgya az örökösök által 2006. január 31. napján kelt végrendelet alapján kötelesrész iránti eljárásokban az örökösökkel szembeni eljárásra terjedt ki, egészen az elsőfokú ítélet meghozataláig, azaz adott esetben a perbeli képviselő ellátására is. T.G. maga is azt nyilatkozta a fegyelmi tárgyaláson, hogy arra végül nem került sor, hogy vele szemben F.L. lemondó nyilatkozatot tett volna. Az eljárás alá vont ügyvéd állítása szerint a megbízást F.L.-lrel arra tekintettel mondta fel, mert olyan megbízói utasítást kapott, hogy T.G.-vel szemben is érvényesítsen igényt. Ezen eljárás alá vonti nyilatkozatnak két szempontból is jelentősége van. Egyrészt, ha elfogadnánk azon állítását, hogy a megbízás a T.G.-vel szembeni eljárásra nem terjedt ki, akkor ezen az alapon nem lett volna sem szükség, sem lehetőség a megbízás felmondására, pusztán arról kellett volna tájékoztatást adni F.L. részére, hogy az utasítás szerinti tevékenységre a megbízás nem terjed ki, és ilyen megbízást nem is tud vállalni. Másrészt az eljárás alá vont ügyvéd maga is észlelte ebben az esetben, hogy ha a megbízói utasításnak megfelelően jár el, akkor összeütközésbe került korábbi ügyfelével, amelyet az Üttv. nem tesz lehetővé.

Az eljárás alá vont ügyvéd a felek közötti érdek-összeütközést észlelte, F.L.-lrel szemben utóbb mégis elvállalta T.G. képviselőtét annak ellenére, hogy tisztában volt azzal, hogy F.L. részére adott megbízása azzal szorosan összefügg, hiszen az ugyanazon hagyaték törvényes örökösével szembeni kötelesrész iránti igény érvényesítésére szólt, ugyanarra az ügyre, amelyet F.L. végül más jogi képviselő igénybevételeivel indított meg T.G.-vel szemben. A fegyelmi tanács ennek megfelelően egyértelműen megvalósulni látta az Üttv. 20. § (4) bekezdése által tilalmazott tényállást, hiszen T.G. F.L.-lrel szembeni peres képviselőtének ellátása egyértelműen a F.L.-lrel, mint az eljárás alá vont ügyvéd korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével való összeütközést jelentett, anélkül, hogy ahhoz F.L. hozzájárult volna, és úgy, hogy a korábbi és az új ügy között egyértelmű összefüggés volt, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd is elismert, sőt arra maga is hivatkozott. Az Üttv. 20. § (4) bekezdésének egyik kivételt engedő kritériuma sem teljesült tehát jelen esetben, így az eljárás alá vont ügyvédnek nem lett volna lehetősége T.G. peres képviselőtét ellátni. Az eljárás alá vont ügyvéd tévesen értelmezte a fenti szabályt akként, hogy jelen esetben az időrendben leghamarabb vállalt megbízó személye tekintendő korábbi ügyfélnek, az összeférhetetlenséget ugyanis külön-külön, megbízásonként szükséges vizsgálni, nem elegendő csupán a megbízási láncolat első elemét alapul venni. A szabály által védett jogi tárgy lényege ugyanis éppen az, hogy egyetlen ügyfél se kerülhessen abba a helyzetbe, hogy utóbb ellene a saját korábbi ügyvédje felhasználhasson olyan információkat, amelyeket ő osztott meg vele egy korábbi megbízása során. Ennek az előírásnak külön súlyt ad az ÜESZ 4.1. pontja, annak deklarálásával, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlása során kiemelt figyelmet kell fordítani arra, hogy az ügyvéd munkája során még a látszata se merülhessen fel az Üttv. szerinti összeférhetetlenség bármely formájának. Az ügyvédi megbízás leglényegesebb eleme ugyanis a bizalmi elem, alapvető jelentősége van tehát annak, hogy az ügyfél biztos lehessen abban, hogy ha ügyvédhez fordul, akkor az általa átadott információk nem csupán nem kerülhetnek illetéktelen kezekbe, de vele szemben végképp nem lehetnek felhasználhatók az ügyvéd által.

Egyetértett tehát a fegyelmi tanács a fegyelmi biztos azon álláspontjával, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azon magatartásával, hogy a F.L.-től kapott megbízás megszűnését követően – ugyanazon hagyaték tárgyában ugyanazon igényre vonatkozóan, amelyre a megbízása is szólt – megbízást fogadott el T.G.-től F.L.-lrel szemben, és azt elvállalva ellátta a perbeli képviselőtét, megsértette az Üttv. 20. § (4) bekezdését, mellyel 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat alapján vizsgálnia kellett a fegyelmi tanácsnak azt is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd részéről történt-e ügyvédi titoksértés a jelen ügyben. E körben nem fogadta el a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd védekezését, miszerint akár az Üttv. 10. § (1) bekezdése, akár az ÜESZ 3.1., 3.2. pontja releváns hivatkozási alapot jelenthetett volna az eljárás alá vont ügyvédnek arra, hogy azokat az információkat, amelyeket F.L.-től a részére végzett ügyvédi tevékenység során tudott meg, felhasználja ellene, a vele ellenérdekelt T.G. perbeli képvisellete során.

Az Üttv. 10. § (1) bekezdése szerint, ha törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyvédi tevékenység gyakorlóját nem terheli titoktartási kötelezettség azon ügyfél irányába, akinek a javára végzett ügyvédi tevékenység keretében az ügyvédi titok a tudomására jutott. Ha az ügyvédi titok tárgya másik ügyvédi tevékenységet gyakorló személytől kapott információ, ezt az ügyvédi tevékenység gyakorlója az ügyben érintett saját ügyfele számára akkor nem tárhatja fel, ha az információt átadó ezt kifejezetten megtiltotta. Ez a rendelkezés azonban nem úgy értelmezendő, ahogyan azt eljárás alá vont ügyvéd tette eljárása során, miszerint, ha ügyfele javára végzett tevékenység során jut tudomására ügyvédi titok, akkor azt nem köteles megtartani, hiszen ez éppen a lényegét üresítené ki az ügyvédi titok jogintézményének. A hivatkozott szabály úgy fogalmaz, hogy a saját **ügyfele irányában** nem terheli az ügyvédet titoktartási kötelezettség olyan, máshonnan szerzett tények, adatok tekintetében, amelyek a javára végzett tevékenység során, más forrásból jutnak a tudomására. Az ügyvédi titok ugyanis nemcsak az ügyfél által közölt adatokra terjed ki, hanem minden olyan ismeretre, amely az ügy ellátásával összefügg. Adott esetben ez lehet akár az ellenfél, vagy annak jogi képviselője által elmondott, feltárt tény, vagy akár egy nyilvános tárgyaláson történtek, ezeket azonban az ügyvéd a saját ügyfelével szemben nem köteles titokban tartani, mindenki mással szemben azonban igen. Az ügy ellátása során megszerzett minden ismeretnek ugyanis a saját megbízó a „titokgazdája” (azaz ő rendelkezhet vele), akkor is, ha nem ő maga a forrása az adatnak, nem a részéről történik ismeretátadás. Az eljárás alá vont ügyvédnek az eljárás során tett nyilatkozataiból egyértelműen megállapítható volt, hogy tévesen értelmezte a fenti szabályt, és jutott arra a következtetésre, hogy a F.L. által neki elmondottak vonatkozásában nem terheli titoktartási kötelezettség.

Az ÜESZ 3.2. pontja arra az esetre vonatkozik, ha az ügyvéd azonos ügyben *egyidejűleg* több ügyfél képviselét, vagy védelmét látja el, ebben az esetben az általa képviseltek irányában titoktartási kötelezettség nem terheli abban a körben, ahol a képviseltek tényelődása az ügy érdekében egyező. A szabály azt is előírja, hogy erre a tényre a képviseltek a megbízás adásakor figyelmeztetni kell, ha a megbízást nem együttesen adják. Jelen esetben azonban e szabály alkalmazása fel sem merülhet, lévén, hogy nem egyszerre, és nem egy perbeli oldalon álló személyeket képviselt az eljárás alá vont ügyvéd, hanem egymással szemben álló feleket és időbeli átfedés nélkül.

Az ÜESZ 3.3. pontja pedig abban az esetben alkalmazandó, ha olyan személy hozza az ügyvédi titkot az ügyvéd tudomására, aki a személyazonosságát illetően az ügyvédi tevékenység gyakorlóját megtévesztette. Nem tekinthető a személyazonosság tekintetében történt megtévesztésnek, ha valaki nem közli az ügyvéddel, hogy tartózkodási helye nem egyezik meg az állandó bejelentett lakcímével. Ennek az információnak ugyanis a személyazonosság szempontjából semmilyen jelentősége nincs. A személyazonosságot illető megtévesztő magatartás kizárólag aktív, a valós személyazonosító adatokra vonatkozó tudatosan hamis információk átadása lehet, erre nézve azonban jelen ügyben nem merült fel adat, sőt a becsatolt iratok alapján éppen ennek ellenkezője volt megállapítható.

Annak a körülménynek, hogy a F.L. által az eljárás alá vont ügyvéd részére átadott tényeknek, információknak T.G. is birtokába került, a fegyelmi tanács a joghátrány meghatározása során tanúsított jelentőséget, és nem értékelte azt a fegyelmi felelősséget kizáró körülményként, figyelemmel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mind a bíróság előtti eljárásban írt beadványaiban, mind a jelen fegyelmi eljárásban többször is, kifejezetten kihangsúlyozta, hogy az általa előadott tényadatok birtokába F.L.-től jutott, a javára végzett ügyvédi tevékenység keretében. A bírósági eljárás során ennek igazolására, és az általa előadottak nyomatékosítására még a F.L.-lél kötött megbízási szerződését is becsatolta annak érdekében, hogy a perbeli beadványokban írtak hitelességét ily módon támassa alá.

A fegyelmi tanács a fentiek alapján e körben is osztotta a fegyelmi biztos azon álláspontját, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azon magatartásával, hogy a T.G-től kapott megbízása teljesítése körében olyan adatokat közölt a bírósággal, amelyek a F.L. által adott megbízás teljesítése körében jutottak a tudomására, megsértette az Üttv. 9. § (2) bekezdését, és ezzel további, az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott 1 rb., szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Fentiekre tekintettel eljárás alá vont ügyvéd összesen 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, mivel a tevékenységére vonatkozó szabályokkal tisztában volt, de azok téves értelmezése folytán cselekménye, illetve a mulasztása következményeibe belenyugodott.

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá súlyosító körülményként értékelte a többrendbeli szabályszegést. A Fegyelmi Tanácsnak az ügy tárgyi súlyának megítélésénél értékelnie kellett azt is, hogy az ügyvédség iránti bizalom szempontjából alapvető jelentőségű az ügyvédi titok és az összeférhetetlen ügyvállalás szabályainak szigorú betartása, és e szabályok szigorú betartatása is alapvető kari érdek. Az ügyvédi megbízás lényege ugyanis, hogy az ügyfél bízhat abban, hogy az ügyvédnek átadott információi titokban maradnak, és azt ellene nem használhatja fel senki, így az általa megbízott ügyvéd sem. Erre tekintettel a fegyelmi tanács a büntetési célok elérése érdekében nem tartotta elegendőnek a fegyelmi biztos által indítványozott legenyhébb fegyelmi büntetés alkalmazását.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi vétség súlyára, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, mérlegelési jogkörében szabta ki. Ennek során a cselekmény súlyának értékelésénél figyelemmel volt arra is, hogy a jogerős ítélet szerint az eljárás alá vont ügyvéd által a perben előadott, korábbi megbízótól származó tények a per megítélése szempontjából irreleváns tények voltak, ekként a per érdemi eldöntését nem befolyásolták, továbbá, hogy azokról T.G. is tudomással bírt, és nem az eljárás alá vont ügyvédtől tudta azokat meg.

A hivatkozott büntetéskiszabási körülmények alapján a fegyelmi tanács ugyanakkor a fegyelmi biztos indítványától eltérően az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával arányban állónak és egyben szükségesnek tartotta az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság fegyelmi büntetés alkalmazását, annak mértékét pedig a kiszabható keret alsó harmadában határozta meg. A fegyelmi büntetés kiszabásánál a fegyelmi tanács figyelembe vette az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeit és jövedelmi viszonyait, valamint a súlyosító és a javára szóló enyhítő körülményeket is. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kiszabott fegyelmi büntetés szükséges, de egyben elégséges is azon cél eléréséhez, hogy az eljárás alá vont ügyvédet a jövőben visszatartsa hasonló jellegű fegyelmi vétség elkövetésétől.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, a fegyelmi tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére.

Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja alapján nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki. Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét továbbá arra, hogy az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja szerint a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette, mely okból történt megszüntetés esetén, a 149. § (6) bekezdés szerint, a fizetési kötelezettség teljesítését követően, de legkorábban a határozat véglegességétől számított egy év elteltével nyílik lehetőség a területi kamarába tagként történő felvételre, illetve az ügyvédi kamarai nyilvántartásba vételre.

A Fegyelmi Tanács határozata 2022. július 1. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2022. F. 146.)